

Piove su le tue ciglia nere
sì che par tu pianga
ma di piacere; non bianca
ma quasi fatta virente,
par da scorza tu esca.
E tutta la vita è in noi fresca
aulente,
il cuor nel petto è come pesca
intatta,
tra le palpebre gli occhi
son come polle tra l'erbe,
i denti negli alveoli
son come mandorle acerbe.
E andiam di fratta in fratta,
or congiunti or disciolti
(e il verde vigor rude
ci allaccia i malleoli
c'intrica i ginocchi)
chi sa dove, chi sa dove!

E piove su i nostri volti ignude,
silvani, su i nostri vestimenti
piove su le nostre mani leggeri,
su i freschi pensieri
che l'anima schiude
novella,
su la favola bella
che ieri
m'illuse, che oggi t'illude,
o Ermione.

ПЕРЕДМОВА

Книга, яку Ви тримаєте зараз у руках, присвячена долі видатного італійського культурного та політичного діяча Габріеле д'Аннунціо (1863-1938).

Українському читачеві ця постать мало відома: за роки незалежності було видано лише один роман "Насолода". Через нестачу перекладів у книзі представлено вірші мовою оригіналу та лише два переклади українською.

Головні теми творчості д'Аннунціо - еротика, смерть і краса.

Ставши у 53 роки льотчиком, д'Аннунціо встиг проявити себе в боях Першої світової війни і в подальшому стати ідеологічним орієнтиром та наставником самого Беніто Муссоліні.

Головна концепція видання - передача синтезу мислення людини, яка заснувавши диктаторську державу, впорядкувала її устрій служінню Красі, а створюючи художні твори проймала їх духом волі до життя, на що здатен лише справжній воїн та борець.

